

Visą birželio mėnesį Panevėžio Elenos Mezginaitės Viešojoji biblioteka (Kniaudiškių g. 34) kviečia pasinerti į spalvingą meno pasaulį. Čia eksponuojama panevėžietės pedagogės, dailininkės, ilgametės bibliotekos bičiulės, ne kartą eksponavusios savo darbus ir vedusios kūrybines dirbtuves, Dianos Masiulienės tapybos darbų paroda „Skanaus“.

13 natūrmortų, papuošusių bibliotekos erdves, yra tarsi šiltas ir skanus estetiškas pasakojimas apie skonį, jaukumą ir gyvenimo akimirkas. Darbuose dominuoja įvairūs vaisiai, daržovės, kepiniai, saldėsiai ir gėrimai. Visa tai perteikta su ypatingu dėmesiu spalvoms, faktūroms ir šviesos niuansams.

Kruopščiai nutapytos detalės ir išraiškingi spalvų deriniai sukuria vizualų skanėstą, kviečiantį pažvelgti į maistą kaip į meno formą ir pajusti grožį ten, kur jis dažniausiai nepastebimas – kasdienybėje. Tai ne tik vizualinis malonumas – tai tikras meno desertas. Lyg kvietimas į tylų, bet turiningą pokalbį tarp meno ir virtuvės, tarp žvilgsnio ir skonio atminties. Kiekvienas potėpis čia alsuoja gyvenimo džiaugsmu, o spalvų ir skonių deriniai kviečia žiūrovą sustoti, išžiūrėti ir... paragauti meno.

1. Masiulienė subtiliai apjungia klasikinį natūrmorto žanrą su šiuolaikišku žvilgsniu. Žiūrint į darbus atrodo tarsi būtum patekęs į menininkės virtuvę, kur kiekvienas objektas turi savo istoriją, skonį ir kvapą.

Birželio pirmą ketvirtadienį Viešojoje bibliotekoje įvyko susitikimas su darbų autore ir parodos pristatymas, kur tvyrojo šilta, įkvepianti atmosfera, ryškūs potėpiai. Susirinkę svečiai ne tik grožėjosi menininkės kūriniais, bet ir mėgavosi nuoširdžiu gyvu bendravimu su autore. Vakaro metu dailininkė dalijosi kūrybos užkulisiais bei kvietė ne tik žiūrėti, bet ir ragauti – emocijomis, vaizduote ir visais pojūčiais.

Kalbėdama apie parodą darbų autorė pasakojo: „Naujausią savo parodą pavadinau „Skanaus“, nes, nutapiusi pirmąjį paveikslą „Braškės“, supratau, kokia skirtingų spalvų ir skonių įvairovė supa mus. Ir sauja prinokusių aviečių iš savo daržo, ir kasdienė duona, ir saldus pyragaitis, ir stiklainyje besipuikuojantys agurkai, ir sode ant žemės obuoliai... Ir viskas skanu. Paukštis daugelyje darbų yra kaip simbolis, kuris į kiekvieno žmogaus gyvenimą neša skirtingą žinią. Kiekvienas darbas į mano rankas keliauja kaip vizija, kuri vėliau tampa kūrinium. Lieku ištikima realizmui ir nebijau būti nemadinga, nes tai mano kelionė ir pasirinkimas, kuris teikia džiaugsmą, geras emocijas prie molberto... Linkiu akimirkų žavesio“.

Kviečiame patirti, kad menas gali būti skanus – ne tik akims, bet ir sielai.

